

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑ
ΤΟΥ ΥΠΠΟ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ

ΕΙΡΗΝΗ

ΜΕΓΑΛΗ
ΔΕΥΤΕΡΑ

6 ΑΠΡ 26

ΩΡΑ
19:30

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΦΙΛΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗΣ (M1)

ΒΙΟΛΙ
Liv Migdal

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
Yalda Zamani

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑ
ΤΟΥ ΥΠΠΟ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Σίμος Παπάνας

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Στάθης Γεωργιάδης

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αντώνιος Κωσταντινίδης

ΜΕΛΗ

Παναγιώτης Διαμαντής
Σωτηρία Γκιουλέκα
Μαριλένα Λιακοπούλου

www.tsso.gr

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ

ΕΙΡΗΝΗ

ΜΕΓΑΛΗ
ΔΕΥΤΕΡΑ

6 ΑΠΡ 26

ΩΡΑ
19:30

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΦΙΛΩΝ ΜΟΥΣΙΚΗΣ (Μ1)

ΒΙΟΛΙ

Liv Migdal

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Yalda Zamani

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Μπεσάρα Ελ-Χούρι (1957): Συμφωνικό ποίημα

‘Η Ενατένιση του Χριστού’, έργο 2.....10’

I. Allegro con brio | II. Largo | III. Rondo- Allegro

(Α’ εκτέλεση Κ.Ο.Θ.)

Χοσεϊν Ντεχλαβί (1927-2019): Αποσπάσματα από το

μπαλέτο ‘Μπιζάν και Μανιζέ’.....23’

1. Εισαγωγή

15. Η θλίψη της Μανιζέ

17. Ιντερμέδιο

22. Ο χορός των Λυγερών

26. Φινάλε

(Α’ εκτέλεση Κ.Ο.Θ.)

διάλειμμα

Πάουλ Μπεν-Χαΐμ (1897-1984): Ανάμνηση
(Yizkor), έργο 32.....18’

(Α’ εκτέλεση Κ.Ο.Θ.)

Ρίχαρντ Στράους (1864-1949) Θάνατος και
Εξαϋλωση, έργο 24.....28’

I. Largo (The sick man, near death) | II. Allegro
molto agitato (The battle between life and death
offers no respite to the man) | III. Meno mosso
(The dying man’s life passes before him) | IV.
Moderato (The sought-after transfiguration)

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

*Η ΚΟΘ διατηρεί το δικαίωμα να τροποποιήσει το πρόγραμμα. Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα. Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω. Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Κείμενα Χρυσόστομου Σταμούλη για την ετερότητα και τη διαφορετικότητα

Η πραγματική Ορθοδοξία προτείνει έναν τρόπο ύπαρξης, ο οποίος απέναντι στον πολιτισμό του πολύ, απέναντι στα σύγχρονα φαινόμενα των υπερπολιτισμών και των εκ διαμέτρου αντίθετων του αποκλειστικών πολιτισμών [...] έχει στο κέντρο του το μυστήριο της ενανθρώπισης και το πρόσωπο του Χριστού. Προτείνει με άλλα λόγια έναν πολιτισμό της σάρκωσης, έναν πολιτισμό οικουμενικό, ο οποίος έχει τις ρίζες του στο ελάχιστο, που ακούει στο διπλό όνομα κένωση, κένωση του εαυτού και πρόσληψη του άλλου, του εντελώς διαφορετικού. Η συνάντηση με αυτό που εγώ δεν είμαι.

Ιδού, λοιπόν, η πρόκληση της εποχής. Η πρόκληση της συνάντησής μας με το ελάχιστο. Μια πρόκληση, της οποίας η απάντηση δεν αναμένει τα λόγια —από αυτά σήμερα έχουμε χορτάσει—, αλλά τη συνάντηση με το θαύμα της αγάπης, της εκστατικής αγάπης, που προϋποθέτει κένωση θυσιαστική, αλληλεγγύη υπαρξιακή. Σαν αυτή την αγάπη που ο Λόγος έδειξε με τη σάρκωσή του, καθώς προσέλαβε την υποτιμημένη και διαβρωμένη από τον ηθικισμό και τους ηθικιστές ανθρώπινη φύση. Άλλωστε, καθώς σημειώνει ο πολύς μέγας Βασίλειος, το μείζον δεν είναι η υποδοχή στο τραπέζι της γιορτής των δικών μας ανθρώπων, αλλά εκείνου του ξένου, εκείνων των ξένων που η σκληρότητά μας οδηγεί στο περιθώριο των κοινωνιών μας, αλλά και της καρδιάς μας.

Και δεν χωρά καμία αμφιβολία, πως είναι αυτό το αγκάλιασμα του ξένου, του αλλότριου και του άγνωστου, που φανερώνει την αληθινή διακονία της ασκητικής αγάπης, την έξοδο από το βόλεμα.

Έτσι, η φιλοξενία ξεφεύγει τον κίνδυνο, την ανωμαλία της προσωποληψίας και αποδεικνύεται πέλαγος παραμυθίας. Ο φιλάδελφος φανερώνεται και φιλόξενος. Ο άνθρωπος πληροί και πάλι τους όρους της φύσης του, καθώς αποδεικνύει την κατ' εικόνα και κατ' ομοίωσιν Θεού δημιουργικότητά του, που του επιτρέπει να βλέπει να βλέπει πραγματικά».

Χρυσόστομος Α. Σταμούλης, «Δος μοι τούτον τον ξένον ή Ο ελάχιστος αδελφός και ο πολιτισμός του “πολύ”» *'Antidosis'*, 7 Μαρτίου 2021

«Η γνώση βοηθάει στην άρση της δαίμονοποίησης. Ότι δεν γνωρίζεις το δαίμονοποιείς και το αντιμάχεσαι. Η γνώση, όπως και η αγάπη, διώχνει μακριά τον φόβο. [...]

Φοβάται κανείς όταν δεν έχει μια ισχυρή αυτοσυνειδησία. Όταν έχεις μια ισχυρή αυτοσυνειδησία που αποδέχεται τη διαφορετικότητα, τον τρόπο του άλλου, σέβεται τον άλλον, όχι απλά ανέχεται τον άλλον, τότε προχωράς στην πρόσληψη του διαφορετικού, όχι για να το κάνεις σαν τον εαυτό σου, να του αφαιρέσεις την ταυτότητά του, αλλά για να του δώσεις τη δυνατότητα να υπάρξει μέσα σε αυτή την ενότητα των πραγμάτων με τον δικό του τρόπο».

Χρυσόστομος Σταμούλης, *Τι γυρεύει η αλεπού στο παζάρι; Κείμενα για το διάλογο της Ορθοδοξίας με την πόλη, την πολιτική και τον πολιτισμό, 'Συνέντευξη στον Ανδρέα Λουδάρο'*, Εκδόσεις Αρμός, 2016

Βέβαια, για όλους εκείνους που αγνοούν το μυστήριο του αυτοπροσδιορισμού και χάνονται στην έρημο του απόλυτου ετεροπροσδιορισμού – πότε αντιδυτικοί, πότε αντιμουςουλμάνοι, πότε αντισυνοδικοί, πότε αντιακαδημαϊκοί, πότε αντί στο αντί –, «οι άνθρωποι αυτοί ήσαν μια κάποια λύσις», καθώς τονίζει ο Αλεξανδρινός. Μια λύση που αποδεικνύει την τραγικότητα της απουσίας του «ευαγγελίου της αγάπης» και δείχνει μεμιάς το «τραυματισμένο κορμί, τον τραυματισμένο τόπο και τον τραυματισμένο καιρό». Και είναι αυτές οι εποχές που γεννούν και ξαναγεννούν περιπλανώμενους προφήτες και θαυματοποιούς, που υπόσχονται εξουσία, δύναμη και ολοκληρωτική κυριαρχία. Είναι αυτές οι εποχές που βυθίζονται μέσα στον λαϊκιστικό θρησκευτικό φονταμενταλισμό, που εκβάλλει στον βίαιο μεσσιανισμό. Στη βία της δύναμης, στη βία της εξουσίας, στη βία της κυριαρχίας, στη σωματική βία, στη βία του συναισθήματος, αλλά και στη βία του βλέμματος και των συμβόλων.

Χρυσόστομος Σταμούλης, *Τι γυρεύει η αλεπού στο παζάρι; Κείμενα για το διάλογο της Ορθοδοξίας με την πόλη, την πολιτική και τον πολιτισμό, 'Το μετέωρο βήμα της πρόθεσης'*, Εκδόσεις Αρμός, 2016

Ο Χρυσόστομος Σταμούλης (Αφυτος Χαλκιδικής, 2 Αυγούστου 1964 – Ρόδος, 18 Αυγούστου 2025) ήταν διακεκριμένος Έλληνας θεολόγος, συγγραφέας και μουσικός.

Ως καθηγητής στο Τμήμα Θεολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, διακρίθηκε για το θεολογικό έργο του για τον έρωτα και την αγάπη, το άνοιγμα της θεολογίας στην κοινωνία και την τέχνη, την αποδοχή των άλλων, και την αντίστασή του σε φαινόμενα θρησκευτικού φονταμενταλισμού και παραχάραξης του ορθόδοξου δόγματος.

Bechara El-Khoury (1957)

Συμφωνικό ποίημα 'Η Ενατένιση του

Χριστού', έργο 2

Ο Μπεσάρα Ελ-Χούρι είναι ένας σύγχρονος Γαλλολιβανέζος συνθέτης και πιανίστας που έχει τιμηθεί για την προσφορά και το έργο του με το Βραβείο Ροσσίνι από την Ακαδημία Καλών Τεχνών του Γαλλικού Ινστιτούτου και με το παράσημο του Ιππότη του Τάγματος του Κέδρου του Λιβάνου. Έχει στο ενεργητικό του πάνω από 70 συνθέσεις, που παρουσιάζονται από τις μεγαλύτερες ορχήστρες του κόσμου, ενώ έχει και έντονη δισκογραφική δραστηριότητα. Το συμφωνικό του ποίημα 'Η Ενατένιση του Χριστού' είναι γραμμένο στο Παρίσι το 1979, τη χρονιά που μετακόμισε εκεί για να ολοκληρώσει την εκπαίδευσή του στην Ecole Normale de Musique. Ο νεαρός ακόμη συνθέτης αφιερώνει αυτό το πρώτο επίσημο ορχηστρικό του έργο στους γονείς του. Ο Ελ-Χούρι προσπαθεί να μεταφέρει με τη μουσική του το περιεχόμενο του βλέμματος του Χριστού πάνω στον κόσμο μας. Η μυστικιστική έμπνευση του συνθέτη από το θείο βλέμμα τον οδηγεί σε μία δημιουργική έκρηξη προς την αναζήτηση της αποκάλυψης της αλήθειας με μία βαθιά καλλιτεχνική έκφραση που υποδηλώνει προσωπική αλλοίωση. Το έργο είναι γραμμένο στη σκοτεινή τονικότητα της σι ελάσσονας, με μία όμως λαμπερή ενορχήστρωση, και σε ελεύθερη φόρμα που βασίζεται στην αντίθεση διαφόρων εκφραστικών επεισοδίων, τα οποία αντιπαραβάλλονται συνεχώς.

Hossein Dehlavi (1927-2019)

Συμφωνία αρ.1 σε ντο ελάσσονα,

έργο 68

1. Εισαγωγή

15. Η θλίψη της Μανιζέ

17. Ιντερμέδιο

22. Ο χορός των Λυγερών

26. Φινάλε

Ο Χοσεΐν Ντεχλαβί είναι ένας από τους επιφανέστερους

Ιρανούς συνθέτες. Ήταν ο Διευθυντής της φημισμένης Saba Orchestra από το 1957 έως το 1967, διετέλεσε διευθυντής του Ωδείου της Τεχεράνης από το 1962 έως το 1971, ενώ το 1992 ίδρυσε την Ορχήστρα Plectrum με σκοπό την ανάδειξη και προβολή της περσικής μουσικής. Συνέθεσε περισσότερα από πενήντα έργα (όπερες, κοντσέρτα, χορωδιακά και έργα παραδοσιακής μουσικής). Απεβίωσε το 2019 στην Τεχεράνη. Το 2022 του απονεμήθηκε, μεταθανάτια, το Διεθνές Βραβείο «Νιζαμί Γκαντζαβί» από την Ιρανική Εθνική Επιτροπή για την UNESCO, σε αναγνώριση της συμβολής του στη διάδοση της περσικής μουσικής.

Το μπαλέτο του 'Μπιζάν και Μανιζέ' είναι εμπνευσμένο από το εθνικό έπος της Περσίας 'Σαχναμέ του Φερντούσι' (Shahnameh του Ferdowsi), γραμμένο γύρω στο 1010 μ.Χ. και έκανε πρεμιέρα στην αίθουσα Rudaki της Τεχεράνης το 1975. Αφηγείται τον απαγορευμένο έρωτα του νεαρού Ιρανού πολέμιστή Μπιτζάν, γιου του ήρωα Γκιβ, και την Μανιζέ, κόρης του Αφρασιγιάμπ, του τυραννικού βασιλιά του Τουράν και άσπονδου εχθρού του Ιράν. Η ιστορία λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια της βασιλείας του σοφού Ιρανού βασιλιά Κάι Χοσρόη και αποτελεί παράδειγμα του συνδυασμού λυρικού ρομαντισμού και ηρωικής περιπέτειας του έπους, αναδεικνύοντας θέματα πίστης, εξαπάτησης και δι-απολιτισμικού πάθους εν μέσω των αιώνιων συγκρούσεων Ιράν-Τουράν.

Paul Ben-Haim (1897-1984)

Evocation (Yizkor), έργο 32, Συμφωνικό

Ποίημα για βιολί και ορχήστρα

Ο Ισραηλινός συνθέτης και αρχιμουσικός Πάουλ Μπεν-Χαΐμ γεννήθηκε στο Μόναχο ως Πάουλ Φράνκενμπουργκερ. Το διάστημα 1920-1924 διετέλεσε βοηθός του Bruno Walter στην Κρατική Όπερα Βαυαρίας, ενώ αργότερα διηύθυνε την Όπερα του Άουγκσμπουργκ. Το 1934 εγκαταστάθηκε στην Παλαιστίνη, όπου μέσω της διδασκαλίας του συνέβαλε στην εξέλιξη της μουσικής ζωής εκεί θεωρώντας το αυτό ως καθήκον και ευθύνη του, δεδομένου ότι ήταν ο πλέον επιφανής μουσικός στη νέα του πατρίδα. Από τη μετακόμισή του κι έπειτα απομακρύνθηκε συνθετικά από τη γερμανική ρομαντική παράδοση, με τα περισ-

σότερα έργα του έκτοτε να είναι επηρεασμένα από την εβραϊκή και την αραβική μουσική παράδοση και να είναι πλούσια σε αντίστοιχες μελωδίες. Το 1948 έγινε Ισραηλινός πολίτης. Διετέλεσε πρόεδρος της Ένωσης Ισραηλινών Συνθετών και δίδαξε στην Ακαδημία Μουσικής της Ιερουσαλήμ (1949-1954).

Το συμφωνικό του ποίημα 'Ανάμνηση' είναι γραμμένο το 1942 και αποτελεί ένα πλούσιο συναισθηματικό ταξίδι με πρωταγωνιστή το βιολί. Το έργο αποτελεί, σύμφωνα με τον δημιουργό του, ένα «Ρέκβιεμ χωρίς λόγια, τραγουδημένο από το βιολί και την ορχήστρα». Γράφτηκε στη μνήμη ενός εξάρχοντα της Συμφωνικής Ορχήστρας της Παλαιστίνης, του Andreas Weissberger, ο οποίος υπέστη θανατηφόρα καρδιακή προσβολή το 1942. Συνδυάζει λυρισμό και συναίσθημα, με τη μελαγχολική διάθεση να στολιζέται με ορχηστρικά ξεσπάσματα σπάνιας ομορφιάς που παρασύρουν το σολίστα σε μία παθιασμένη ερμηνεία.

Richard Strauss (1864-1949)

Θάνατος και Εξαϋλωση, έργο 24

I. Largo (The sick man, near death) II. Allegro molto agitato (The battle between life and death offers no respite to the man) III. Meno mosso (The dying man's life passes before him) IV. Moderato (The sought-after transfiguration)

Το συμφωνικό ποίημα 'Θάνατος και Εξαϋλωση' του Ρίχαρντ Στράους αποτελεί μία μουσική περιγραφή της υπερβατικής εμπειρίας ενός ψυχорραγήματος. Πραγματεύεται την αέναη πάλη της ανθρώπινης ψυχής μέχρι το αναπόφευκτο τέλος και τη σωτηρία της μέσω της Τέχνης, αντλώντας έμπνευση από το ομώνυμο ποίημα του φίλου του Alexander Richter. Με ωμό ρεαλισμό περιγράφεται η πάλη ενός νεαρού ιδεαλιστή καλλιτέχνη με το θάνατο και η αγωνία του ετοιμοθάνατου καθώς πλησιάζει το τέλος, με τα χαρακτηριστικά χτυπήματα των τυμπάνων που μιμούνται τους παλμούς της καρδιάς του. Καθώς ψήνεται στον πυρετό βλέπει μέσα σε οράματα τα αθώα παιδιά του χρόνια, τους μάταιους επίγειους αγώνες του και τα ανεκπλήρωτα όνειρά του, με τη μουσική να γίνεται βασανιστική και να οδηγείται σε μία έκρηξη αγωνίας κατά την απειλητική εμφάνιση του

Χάρου. Ο ήρωας τελικά αποδέχεται το μοιραίο και οδηγείται στην τελική απολύτρωση και τον εξαγνισμό που φέρνει η ανύψωση στον Ουρανό, πάνω από τη φθορά της ύλης.

«Σε μια τρισάθλια φτωχική κάμαρα, φωτισμένη από καντήλι, ένας άρρωστος κείται στο κρεβάτι του. Ο θάνατος πλησιάζει μέσα στη φρικιαστική σιωπή. Ο δυστυχισμένος βλέπει στο όνειρό του να περνά εμπρός του όλη η βασανισμένη ζωή του και ξαναζεί τα αθώα παιδικά του χρόνια, τα νιάτα του, τους ατέλειωτους αγώνες για να φθάσει στο τέρμα των πόθων του, που διαρκώς του ξεφεύγουν. Και τώρα, στις τελευταίες στιγμές, κνηνγά ακόμα τη χίμαιρα και τρέχει με λαχτάρα να την αγκαλιάσει. Ο θάνατος τον σταματά και τον κατακεραυνώνει. Τον πλακώνει η μαύρη νύχτα. Τότε αντηχεί απ' τον ουρανό το σωτήριο μήνυμα που μάταια λαχταρούσε να ακούσει στη γη επάνω. Απολύτρωση».

Έχει ειπωθεί πως λίγο πριν πεθάνει ο συνθέτης είπε στην κόρη του: 'Περίεργο... ο θάνατος είναι όπως ακριβώς τον περιέγραφα στο 'Θάνατος και Εξαϋλωση'.

Νίκος Κυριακού

Liv Migdal

BIOΛI

Μελβούρνη, Αμβούργο, Κοπεγχάγη, Βερολίνο, Όσλο, Σανγκάη: ως σολίστ με φημισμένες ορχήστρες και μαέστρους, η πολυβραβευμένη μουσικός έχει περιοδεύσει σε μουσικές σκηνές παγκοσμίως.

Έκανε το ντεμπούτο της το 2016 στη Φιλαρμονική του Βερολίνου, και την επόμενη χρονιά στην Elbphilharmonie. Κατά τη διάρκεια της περιοδείας της στην Κίνα το 2017, πραγματοποίησε επιτυχημένο ντεμπούτο στο Πεκίνο, την Σιάν και την Σανγκάη. Εκτός από προσκλήσεις σε διακεκριμένα φεστιβάλ όπως το Schumann-Fest στη Βόννη, το Schleswig-Holstein Musikfestival, το Ludwigsburger Schlossfestspiele, μεταξύ άλλων στην Ευρώπη, έχει πραγματοποιήσει περιοδείες σε Αυστραλία, Γαλλία, Δανία και Μεγάλη Βρετανία.

Όλες οι ηχογραφήσεις δίσκων της Migdal, με έργα από τη Μπαρόκ εποχή μέχρι και το σήμερα, έχουν λάβει εξαιρετικές κριτικές και πολλά διεθνή βραβεία, όπως ο δίσκος με τον πιανίστα Marian Migdal ως ντουέτο και ο δίσκος 'Eight Seasons' με έργα Vivaldi και Piazzolla, με τη Γερμανική Ορχήστρα Δωματίου του Βερολίνου, έλαβε υποψηφιότητα στα Διεθνή Βραβεία Κλασικής Μουσικής (ICMA). Το 2025, το διπλό CD της 'The Cosmos of Paul Ben-Haim' τράβηξε τη διεθνή προσοχή και έλαβε υποψηφιότητα για το Preis der Deutschen Schallplattenkritik. Το άλμπουμ της 'Beyond Horizons', με έργα των Amanda Maier, Ethel Smyth και Edvard Grieg, βραβεύτηκε με το Preis der Deutschen Schallplattenkritik και προτάθηκε για ICMA.

Το 2019, η βιολονίστα κυκλοφόρησε τον τέταρτο δίσκο της, 'Refuge', με sólo σονάτες του Bach, του Ben-Haim και του Bartók, το οποίο απέσπασε διθυραμβικές κριτικές από διεθνείς κριτικούς και υποψηφιότητες σε τρεις κατηγορίες των βραβείων OPUS KLASSIK 2020: Sólo Ηχογράφηση της Χρονιάς, Νέα Καλλιτέχνης της Χρονιάς και Μουσικός/Όργανοπαίκτης της Χρονιάς.

Η Liv Migdal, που γεννήθηκε σε μια οικογένεια καλλιτεχνών – με πατέρα έναν διεθνώς αναγνωρισμένο πιανίστα και μητέρα συγγραφέα –, ξεκίνησε τις σπουδές της στο βιολί στα 11 της χρόνια ως μαθήτρια της Christiane Hutcar στο Πανεπιστήμιο Μουσικής και Θεάτρου του Ροστόκ, απ' όπου

© Tanita Karkuth

και αποφοίτησε με δίπλωμα. Συνέχισε τις καλλιτεχνικές της σπουδές στα σεμινάρια του Igor Ozim στο Mozarteum του Σάλτσμπουργκ, και αργότερα με μεταπτυχιακές σπουδές στην παλαιά μουσική με τον Reinhard Goebel. Αφού ολοκλήρωσε το μεταπτυχιακό της με έπαινο, η Liv Migdal τιμήθηκε στην Αυστρία με το Μουσικό Βραβείο Paul Roczek για την εξαιρετική της ερμηνεία στο βιολί.

Από τις πρώτες της συναυλίες, η Liv Migdal κέρδισε πολλά διεθνή μουσικά βραβεία και υποτροφίες, μεταξύ αυτών το Πρώτο Βραβείο στον Διεθνή Διαγωνισμό Βιολιού Ruggiero Ricci στο Salzburg, στον Διεθνή Διαγωνισμό Hindemith στο Βερολίνο, στο GWK Music Prize Münster, στο διαγωνισμό Fritz Kreisler Competition στη Βιέννη και στο Mozar Society.

Το 2017, η βιολονίστα ξεκίνησε το project «Δίνοντας Φωνή σε Περιθωριοποιημένους Συνθέτες» με χρηματοδότηση του Υπουργείου Πολιτισμού της Γερμανίας. Εδώ και χρόνια η Liv Migdal είναι αφοσιωμένη στο να παρουσιάζει έργα του Paul Ben-Haim στις διεθνείς της συναυλίες. Το 2022, ερμήνευσε τη Γερμανική πρεμιέρα του Ben-Haim με την Pflzphilharmonie Kaiserslautern.

© Neda Navae

Yalda Zamani

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Είμαι μια Ιρανή-Γερμανίδα μαέστρος με βάση το Βερολίνο. Το πάθος και η υποστήριξη της μουσικής του σήμερα, αλλά με ένα συνεχές βλέμμα στο παρελθόν, είναι οι πυλώνες στους οποίους βασίζεται το έργο μου. Για εμένα, η σύγχρονη μουσική δεν είναι μόνο ένας καθρέφτης του κόσμου που ζούμε στο σήμερα, αλλά και ένα κλειδί για να καταλάβουμε από πού προερχόμαστε και πώς συνδεόμαστε με το παρελθόν μας.

Τον Ιανουάριο του 2024, διορίστηκα ως Αναπληρώτρια Μαέστρος με το Ensemble Intercontemporain στη Φιλαρμονική του Παρισιού, υπό τη διεύθυνση του Pierre Bleuse. Είναι μια θέση που ασπάζομαι με μεγάλο σεβασμό, καθώς μου επιτρέπει να έρχομαι σε άμεση επαφή με μερικά από τα πιο καινοτόμα και απαιτητικά έργα της εποχής μας.

Είχα το προνόμιο να συνεργαστώ με ορχήστρες και σύνολα όπως η RSO - Συμφωνική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας της Βιέννης, η Εθνική Ορχήστρα του Île-de-France,

η Φιλαρμονική Ορχήστρα του Zagreb, η Συμφωνική της Βαρσοβίας, το Klangforum της Βιέννης, η Συμφωνική Ορχήστρα Ραδιοτηλεόρασης της Κροατίας, η Συμφωνική Ορχήστρα του Bilbao, το Ensemble Musikfabrik, η Συμφωνική Ορχήστρα της Bratislava, η Athelas Sinfonietta στη Δανία, η Φιλαρμονική Ορχήστρα του Liverpool και το Ensemble Musikfabrik μεταξύ άλλων. Στις επερχόμενες καλλιτεχνικές μου υποχρεώσεις συγκαταλέγονται συνεργασίες με τη Συμφωνική Ορχήστρα WDR της Κολωνία, το Ensemble Intercontemporain και την Εθνική Ορχήστρα του BBC της Ουαλίας.

Είχα την εμπιστοσύνη των συνθετών και των σχημάτων να παρουσιάσω πολυάριθμες παγκόσμιες πρεμιέρες και φρέσκες ερμηνείες έργων σε φεστιβάλ και μουσικές σκηνές όπως το Φεστιβάλ Νέας Μουσικής Darmstadt, το Wien Modern, το Warsaw Autumn, η Berlin Ultraschall, η Music Biennale του Zagreb, το Φεστιβάλ Musikprotokoll, το Klangspuren Schwaz, το Φεστιβάλ Ruhrtriennale, το Φεστιβάλ IMPULS στο Graz, το Φεστιβάλ Gaudeamus, το Φεστιβάλ Time of Music, η St. George's Hall στο Liverpool, η Royaumont Abbey στη Γαλλία, το ZKM | Κέντρο Τέχνης στο Karlsruhe, το Ευρωπαϊκό Κέντρο Μουσικής Krystof Penderecki στην Κρακοβία, το Konzerthaus της Βιέννης και τη Musikverein στην Αυστρία, μεταξύ άλλων.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΒΑΣΙΚΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.

Leo McFall

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσαμολού

Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti
Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντης
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ευαγγελία Χατζηπέτρου
Ευαγγελία Κουτσοδήμου

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
Ανθούλα Τζιμα
Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β΄
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέβιντ-Άλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζύφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σεαλαμαζίδης
Ίγνα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β΄
Αντώνης Πορίχης
Άλεξάνδρα Βόλτση

Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα
Αντώνιος Τζιβένης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄
Απόστολος Χανδράκης
Ντιμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β΄
Λίλα Μανώλα

Tutti
Δημήτρης Πολυζωΐδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσο
Ζόραν Στέπιτς
Μιρτώ Ταλακούδη
Ματέο Σεσάνι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α΄
Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Χατζής

Tutti
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Νικόλαος Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Γεώργιος Καραγκούνης

Κορυφαίοι Β΄
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι Β΄
Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου

Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α΄
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β΄
Παντελής Φειζός
Άγγελος Κοσκινάς

Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Ανδριάντα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α΄
Γρηγόρης Νέτσakas
Δημήτρης Γκόγκας

Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Λασκαρίδης

Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος

Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντύνες

Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Κόκκορας
Σπύρος Βέργης

Tutti
Χρήστος Γιάκκας

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β΄
Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β΄
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγιω Καραμούζη

Tutti
Σωκράτης Τρουπταΐδης

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α΄
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α΄
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Μαρία Σπανού
Ανδρέας Παπανικολάου

ΒΟΗΘΟΙ ΕΦΟΡΟΙ Κ.Ο.Θ.

Γιώργος Λασκαρίδης
Δημήτριος Αλεξάνδρου
Ρενάτο Δαμονίτσα

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σίμος Παπάνας

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Χρυσή Γκαρίπη

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Μίνα Παπακωνσταντίνου

ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

Φίλιππος Χατζησίμου
Αγγελική Κουρουκλίδου*
Φίλιππος Πάτρας*

*ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

MARKETING & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Νίκος Κυριακού

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Μαρία Νιμπή
Όλγα Αϊλαρούδη

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Μανώλης Αδάμος
Έφη Τερζή
Κατερίνα Νούλιου

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΑΡΧΕΙΟ

Θεοδώρα Καραμανίδου

ΤΑΜΙΑΣ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Έλενα Παράσχου

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ

Πέτρος Γιάντσης
Γιώργος Νιμπής

ΚΛΗΤΗΡΑΣ

Νικηφόρος Κάκογλου

Εκτύπωση εντύπου
SKG Press

Γραφιστική επιμέλεια
kitchen.was

Επιμέλεια εντύπου-κείμενα
Νίκος Κυριακού

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τον σημαντικότερο και ιστορικότερο φορέα συμφωνικής μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και έναν από τους μείζονες πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας. Ιδρύθηκε το 1959 από τον σπουδαίο συνθέτη και αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη και σήμερα το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε 110 μουσικούς.

Με δεδομένο τον δημόσιο χαρακτήρα της, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπηρετεί την υψηλής ποιότητας μουσική δημιουργία και διασφαλίζει την πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν μέσα από μία ποικιλία δράσεων που συμπεριλαμβάνει συμπράξεις με κορυφαίους καλλιτέχνες της Ελλάδας και του κόσμου, στήριξη της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των ταλαντούχων νέων Ελλήνων μουσικών, αλλά και πλήθος εκπαιδευτικών και κοινωνικών προγραμμάτων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι το συμφωνικό σχήμα της χώρας με τη σημαντικότερη διεθνή δισκογραφική παρουσία, ηχογραφώντας συστηματικά με παγκόσμιες ακτινοβολίας εταιρείες, όπως η Deutsche Grammophon, η EMI, η BIS Records, η Berlin Classics, η Naxos και η Da Vinci Classics μεταξύ άλλων.

Οι ηχογραφήσεις της έχουν λάβει βραβεία και διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο, καθιστώντας την Κ.Ο.Θ. πρόσβιρα του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

Η διεθνής παρουσία της Κ.Ο.Θ. περιλαμβάνει και επιτυχημένες εμφανίσεις σε Βιέννη, Βερολίνο, Μόναχο, Αμβούργο, Πεκίνο, Σόφια, Βελιγράδι, Βουκουρεστί, Πράγα, Τάλιν, Πάρνου, Βαλένθια, Ρώμη, Φλωρεντία, Πιστόια, Μασσαλία, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν, Σκόπια, Φιλιππούπολη και Κύπρο, ενώ στον κατάλογο των καλλιτεχνών που έχουν συμπράξει μαζί της συμπεριλαμβάνονται οι Luciano Pavarotti, Plácido Domingo, José Carreras, Eίna Garanča, Aram Khatchaturian, Thomas Sanderling, Mstislav Rostropovich, Vladimir Ashkenazy, Maxim Shostakovich, Aldo Ciccolini, Ivo Pogorelich, Paul Badura-Skoda, Yefim Bronfman, Leonid Kogan, Λεωνίδας Καβάκος, Salvatore Accardo, Gil Shaham, Daniel Hope, Julian Rachlin, Natalia Gutman, Mischa Maisky, Alexandre Desplat, Michael Nyman, Ian Gillan, June Anderson, Marcelo Álvarez, Thomas Hampson, Ludovic Tézier, Patrick Gallois, Avi Avital, Οδυσσέας Δημητριάδης κ.ά.

Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει τη διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Σημερινός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο Σίμος Παπάνας και βασικός Αρχιμουσικός της ο Leo McFall.

